

Un hipopòtam per arribar a la Moncloa

FRANCESC MELCION

JORDI
GARRIGÓS

Ho vam reconfirmar amb l'entrevista que Jordi Évole li va fer fa poques setmanes a Iván Redondo, ex cap de gabinet

de Pedro Sánchez: les entranyes de la política, com a mínim la que ens és propera, són un niu de personatges funestos. Que aquest tipus de perfil mogui els fils de l'administració no és res especialment innovador, però cal que se'n deixi constància per a la posteritat. Aquesta voluntat d'explicar una realitat tan present, i a la vegada invisible, és el gran valor de la nova novel·la de David Trueba. A *Queridos niños* (Anagrama) l'escriptor madrileny s'escauda en la ficció per apropar-se a la veritat més febaent: ens governen cercles de persones farcits de cretins, gent que vendrien el que fos i

a qui fos per aconseguir els objectius que s'han proposat.

L'obra de Trueba té un plantejament aparentment senzill: la possibilitat de viure en primera persona com funciona una campanya electoral, la volta a Espanya d'acte en acte. Conèixer des de dins com avança la cursa per portar Amalia Tomás, candidata de la dreta espanyola, a la Moncloa. Exministra en l'anterior legislació, la dona ho té fumut: va formar part d'un executiu esquitxat i desprestigiats per diversos escàndols de corrupció. Aquí és on sobresurt la figura del Basilio, conegut com l'Hipopòtam, no només per la seva militant obesitat, sinó també pel seu caràcter: sota l'aparença pesant, calmada i lenta s'hi amaga un dels animals més violents del món. Periodista agressiu i sensacionalista en la seva etapa daurada, el Basilio viu retirat gràcies a les rendes

obtingudes per la venda del diari digital que dirigia. Narrador i protagonista d'aquesta història, s'incorporarà a la campanya de Tomás per ser la seva ploma. L'Hipopòtam serà l'encarregat de les soflames amb les quals intentaran canviar el curs de les enquestes. Així comença, però a mesura que avança la trama cada cop anirà agafant més pes com a *consigliere*.

Escrit com un diari de campanya en primera persona, *Queridos niños* és un assaig àcid i clarivident i un retrat no només del microcosmos polític, també de part de la societat espanyola. En veu del Basilio, Trueba dissectiona les interioritats i vergonyes del circ polític amb precisió quirúrgica: guerra bruta, xantatge, manipulació, traïció, filtració. En campanya no importa el que és legal si surt rendible, explica el narrador, del qual l'autor aprofita l'esperit satíric per posar sobrenoms a tots els personatges i organitzacions que van apareixent. Això sí, s'entén tot a la primera sense la necessitat de gaire descripció.

Per la seva extensió, 448 pàgines, queda clar que al notable autor madrileny li sobraven les ganes de passar comptes. Possiblement aquesta llargada no està del tot justificada, però el recorregut per Espanya és completíssim: si a aquesta novel·la li canviéssim els noms ficticis pels reals no ens estranyaria absolutament res. Estem tan curats d'espants que llegim *Queridos niños* com si tot fos veritat, i segurament podria ser-ho sense gaires matisos. ♦♦

QUERIDOS
NIÑOS
DAVID TRUEBA
ANAGRAMA
448 PÀG. / 19,90 €